

[Socialministeren.]

nævne, at man fra socialministeriets side, således som det også er anført i betænkningen, har nedsat et arbejdsudvalg med deltagelse af bl. a. socialreformkommissionens formand og departementschefen fra administrationsdepartementet; dette udvalg skulle udstikke hovedlinjerne, og derefter vil man i arbejdsgrupper i samarbejde med de institutioner, der er tale om — det lægger jeg vægt på — gennemgå de forskellige muligheder for en rationel opbygning.

Den kontakt, der blev efterlyst både til den lægelige og den pædagogiske sagkundskab, findes i det styrelsesråd, der foreslås nedsat. Jeg kan i den forbindelse nævne, at man i hvert fald fra omsorgspersonalets side er tilfreds med de forslag, der foreligger her.

Hr. Kurt Brauer sagde store ord — og ledsagede dem måske også med lidt store håndbevægelser — om, at vi kunne roligt pakke disse lovforslag sammen og tage dem med hjem. Omvendt hørte vi, at fremtrædende eksperter advarede. Jeg skal skænke hr. Kurt Brauer dette udtryk og blot udtrykke min forundring over, at man, efter at en meget kyndig kommission, som hele folketinget har været med til at give en opgave, har arbejdet grundigt med dette i 5 år, er i stand til at vifte et sådant forslag til side blot med en håndbevægelse. Jeg finder, at ikke mindst den repræsentation, der, som jeg nævnede før, har været i kommissionen, fra de kommunale myndigheders side har betydet, at her har vi nok den bedste sagkundskab, når det drejer sig om at vurdere, hvordan vi går i gang med en kommende overførelse af opgaver fra stat til kommune, for det er jo det, der i virkeligheden er en væsentlig del af det strukturmæssige indhold i denne betænkning.

Jeg vil i denne forbindelse have lov at pege på, at det er ikke socialministeriet, der egenmægtigt har fået den tanke, at vi skulle begynde med en rammelov og derefter gå videre med at revidere de enkelte love. Det er en praksis, man også har fulgt på andre områder. Ganske vist indrømmer jeg, at tiden er kort her, men der er jo visse givne tidsfrister, vi ikke kommer uden om. Vi havde først kommissionens betænkning sidst på efteråret. Det måtte være rimeligt at give folketinget en vis tid til at sætte sig

ind i det, og derefter accepterede jeg ønsker, der blev fremsat fra visse sider, om, at vi fik yderligere nogle dages udsættelse. Forslagene bygger yderligere på et afsnit i kommissionens betænkning, afsnit 10 om overgangsordninger og praktisk gennemførelse, og har altså været ganske nøje behandlet og gennemdrøftet.

Jeg finder ikke anledning til at gå ind på de mange — mange af dem også interessante — tanker, der blev fremsat af fru Hanne Reintoft, men når man siger, at man har så mange uafklarede spørgsmål, hvad hr. Kurt Brauer også var noget inde på, skal jeg oplyse, at f. eks. et spørgsmål som særundervisningen — forholdet mellem folkeskolens særundervisning og den undervisning, der gives inden for særforsorgen, hvad enten det er inden for åndssvageforsorg eller blindeforsorg eller børneforsorg, eller hvad der kan være tale om — har vi forhandlet med undervisningsministeren om, og jeg forventer også at få en officiel meddelelse om, at socialreformkommissionen i sit videre arbejde kan behandle disse spørgsmål, så vi må kunne få en fornuftig afklaring på disse spørgsmål.

Det er rigtigt, at det er kun en delbetænkning, men hvis vi ikke går i gang med arbejdet nu, opnår vi ikke nogen fremskridt. Jeg er overbevist om, at denne forenklede struktur, som nu gradvis, det understreger jeg, kan føres ud i livet — idet folketinget med hensyn til indholdet af de forskellige love, revalidering, børneforsorg, åndssvageforsorg m. v., i de kommende folketingsår får lejlighed til stillingtagen — vil give en bedre service, en bedre behandling af medborgerne.

Niels Mørk: Jeg skal indskrænke mig til ganske få bemærkninger på grund af det sene tidspunkt.

Jeg vil sige til ministeren, at jeg tror da, at en masse mennesker vil give ministeren ret i, umiddelbart i hvert fald, at en forenklet struktur også må medføre en billigere administration. Men desværre, teori er ét og praksis noget andet. Vi har så mange praktiske eksempler på, at det som regel går helt modsat. Jeg kan bare nævne arbejdsformidlingen, jeg kan nævne sammenlægningen af kommuner til større og færre enheder, hvor man i stor udstrækning før sammenlægningerne inden for kommunerne